

Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında kanun lâiyhası ve İçişleri ve Geçici Adalet komisyonları raporları (1/264)

T. C.

Başbakanlık

27 . XI . 1951

Muamelât Genel Müdürlüğü

Tetkik Müdürlüğü

Sayı : 71 - 2131, 6/3727

Türkiye Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 27 . X . 1951 tarihinde Yüksek Meclise sunulması kararlaştırılan kanun tasarısının gerekçesiyle birlikte ilişik olarak sunulduğunu saygılarımla arz ederim.

Başbakan
A. Menderes

Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkındaki kanun tasarısının gerekçesi

Memleketimizde silâhla işlenen suçların çoğalmaması şahıs emniyetini ciddi surette tehlikeye ko-
yan ve bu bakımdan bir huzursuzluk yaratan konu üzerinde önemle durmayı icabettirmiştir.

Şahıslara karşı yapılan tecavüzlerin çeşitli sebepleri arasında suç aleti olan silâhın ehemmiyetli bir yeri vardır. Silâhı olmyan bir kimsenin tecavüzü, elbette can kaybına varacak kadar ağır ola-
maz. Bu kabîl suçların önlenmesi için ateşli silâhlarla bıçakların ithali, imali, satılması satın-
 alınması, taşınması veya bulundurulması hakkındaki hükümlerin bugünkü ihtiyaçlara göre yeniden
 tertip ve tanzim edilmesine zaruret hâsıl olmuştur. Ateşli silâh ve kesici aletlerle işlenen öldürme ve
 yaralama fiillerinin miktarı hakkında bir fikir verebilmek için 1947 - 1948 ve 1950 yılları içinde iş-
 lenen bu gibi suçlara bir göz atmak kâfidir. 1947 yılında kesici aletlerle 549 öldürme ve 3847 ya-
 ralama ve 1948 yılı içinde 422 öldürme ve 3410 aded yaralama vakası husule geldiği halde 1950
 yılı içinde ateşli silâh ve kesici aletlerle işlenen öldürme suçunun yekûnu (1388) e ve yaralama va-
 kasının yekûnu da (8349) a balığ olmuştur. Yukarıda da işaret edildiği üzere bu gibi vakaların git-
 tikçe artarak âdeta memleketin emniyet ve âsâyişini tehdit eder bir hal almasının başlıca sebebi
 ateşli ve bilhassa kesici silâh ve aletlerin ithali, imali, satılması, taşınması ve bulundurulması hak-
 kındaki hükümlerin bugünkü ihtiyaçlara uygun bir halde bulunmamasından ileri gelmektedir.

Yürürlükte bulunan kanun hükümlerine göre, sapı sayılmamak üzere namlusu 25 santimetre ve
 daha aşağı olan ve adam öldürmek ve yaralamaktan başka bir işte kullanılmıyan
 kama ve bıçakların yapılması, memlekete sokulması ve satılması hiçbir kayıt ve şarta tâbi olmadı-
 ğından bunlar her tarafta serbetçe imal edilerek vitrinlerde teşhir edilmekte ve cüzi bir fiyatla
 da satılmaktadır. Bu gibi kama ve bıçakların taşınması ve saklanmasıdaki kolaylık nazarı dik-
 kate alınırsa bu halin vatandaşların emniyetleri için ne kadar tehlikeli bir durum teşkil ettiği ken-
 diliginden anlaşılır. Medeni hiçbir memlekette, medeni bir ihtiyaca tekabül etmiyen ve adam öl-
 dürmek ve yaralamaktan başka bir işe yararı olmayan kama ve bıçakların ithal, imal ve satışının başı-
 boş bırakılmasına cevaz verilemez.

Bir memleketin emniyet ve asayişini korumak ve vatandaşların huzur ve rahatlarını temin etmek için bu işlerin esaslı bir surette düzeltilmesinin zaruri bulunduğu izahatın vârestedir.

Kama ve bıçaklarda olduğu gibi ateşli silâhlara ait hükümlerde memleketimizin bugünkü ihtiyaçlarını karşılamaktan uzaktır. Bugünkü hükümlere göre silâhlar, memnu ve gayrimemnu diye iki kısma ayrılmıştır. Türk Ceza Kanununun 265 nci maddesindeki memnu silâhın tarifinde, bilhassa namlu uzunluğunun esas ittihaz edildiği görülmektedir. Halbuki uzun namlulu silâhlarla kısa namlulu silâhlar arasında bugün emniyet ve asayiş ihlâl etme bakımından o kadar mühim bir fark kalmamış ve aksine olarak kolaylıkla farkedilmesi ve uzaktan görülebilmesi hasebiyle uzun namlulu silâhlara karşı vatandaşların kendilerini koruma tedbirleri almaları daha kolay ve mümkün olduğu halde üstte taşınması ve gizlenmesindeki kolaylıktan dolayı kısa namlulu silâh ve tabancalara karşı korunma tedbiri alınması da o kadar müşkül olduğu cihetle asıl tehlike teşkil eden silâhlar da bu nevi silâhlardır. Bu itibarla silâhları memnu ve gayrimemnu diye iki kısma ayırmak ve uzun namlulu silâhları, memnu silâhlardan sayarak diğerlerini nispeten daha geniş bir rejime tâbi tutmak bugünkü realitelere ve ihtiyaçlara uygun görülmemektedir.

Bundan başka; barut ve parlayıcı maddeler, silâh ve teferruatı inhisarı hakkındaki 4374 sayılı Kanunda, yasak olmıyan rövelver ve tabancalarla bunlara ait mermilerin ithal ve imali Devlet tekeli eline alınmış olmakla beraber Tekel İdresine aynı zamanda bu gibi tabanca ve mermilerinin ithal ve imali için başkalarına müsaade vermek yetkisi de tanınmış ve bu ahvalin ise tatbikatta iyi neticeler vermediği görülmüştür. Tekel İdaresince hususi şahıs ve bâzı firmalara, 1949 yılından 1950 yılının sonuna kadar (25613) aded tabanca ithaline müsaade edildiği ve bunlardan (13793) adedinin memleketi getirildiği ve ayrıca bâzı firmalar tarafından İdareden izin alınmaksızın yabancı fabrikalara birçok tabancalar sipariş edildikten sonra bunlara ithal müsaadesi verilmesi için müracaatlar da yapıldığı anlaşılmıştır.

Diğer taraftan Tekel İdaresinin müsaadesiyle hususi şahıs ve firmalar tarafından ithal edilen ve miktarları mühim yekûna baliğ olan tabancaların memlekette kimlere satıldığıнын sıhhatli bir surette tesbiti de mümkün olamamıştır.

Bunlardan maada, Makine ve Kimya Endüstrisi Genel Müdürlüğünden İçişleri Bakanlığına verilen cetvellerin tetkikinde, yurdumuzda silâh imal eden fabrikalar tarafından, 1951 yılının başından Ağustos ayı sonuna kadar silâh bayileriyle diğer şahıslara (1446) aded 7,65 çapında tabanca satıldığı ve bu fabrikaların silâh taşıma iznini haiz olanlarla silâh bayilerine doğrudan doğruya tabanca satmakta oldukları da görülmüştür.

Burada bilhassa şu ciheti de tebarüz ettirmek lâzımdır ki: 2637 sayılı Kanuna ait nizamnamenin birinci maddesine göre ilcelerde kaymakamlar, illerde valilerin muvafakatleriyle emniyet müdür ve memurlukları yasak olmıyan silâhların taşınabilmesi için, hiçbir kayıt ve şarta bağlı olmaksızın diledikleri kimselere izin vermek yetkisini haiz bulunmaktadır.

Silâh taşıma izni verilmesi hususunda çok titiz hareket edilmesi gerekirken bu yetkinin gelişigüzel kullanılmakta olduğu ve terzi, banka müdür ve ajansları, manifaturacı, Tekel memurları, Tekel bâyileri ve hattâ bakkal ve işletme şefleri gibi silâh taşımalarını icabettirir hiçbir sebep mevcut bulunmıyan kimselere de bu izin ve müsaadenin verildiği görülmektedir.

Binaenaleyh: Yukardan beri izah edilen bütün bu sebeplerden dolayı ateşli ve kesici silâhların ithali, imali, satılması, satın alınması, taşınması veya bulundurulması hususunda daha esaslı ve ciddi tedbirler alınmasına lüzum ve zaruret hâsıl olduğundan bu tasarı hazırlanmıştır.

Tasarının ihtiva ettiği başlıca esaslar şunlardır :

1. Memnu ve gayrimemnu silâh tefriki kaldırılarak hepsi aynı hükme tâbi tutulmuştur.
2. Ordu ve Emniyet kuvvetlerinin irtiyacı olan silâh ve cephanelerin Millî Savunma ve İçişleri bakanlıklarınca tedariki hakkındaki hükümler saklı kalmak üzere ateşli silâhlarla bunlara ait mermilerin ve bıçakların memlekete sokulması yasak edilmiştir.
3. Hususi kanunlarına göre silâh taşımak yetkisini haiz olanlarla Bakanlar Kurulunca silâh taşıyabileceklerine karar verilen, Devlet belediye, özel idare ve İktisadi Devlet Teşekkülleri

memur ve hizmetlilerinden başka kimse silâh taşımayacak ve bunlardan başka kimseye ateşli silâh satılamıyacaktır.

4. Kaymakamlarla emniyet müdür ve memurluklarının diledikleri kimselere silâh taşıma izni verme yetkileri kaldırılarak bu mesele tasarının 6 ve 7 nci maddelerinde daha esaslı ve ciddi hükümlere bağlanmıştır.

5. Memlekette bıçak imali ve satışı kontrol ve murakabe altına alınmış ve bir meslek veya sanatın icrası için kullanılması zaruri bulunanlar hariç olmak üzere ucu sivri bıçak imali, satılması, satın alınması, taşınması ve bulundurulması menedilmiştir.

6. Ceza müeyyideleri bugünkü ihtiyaçlara uygun bir hadde yükseltilmiştir.

7. Munhasıran spor ve avda kullanılan ateşli silâhlarla mermilerin ve ev levazimatından olan yahut tababet veya sanayide veya ziraatte kullanılan bıçaklar bu kanuna tâbi tutulmamıştır.

8. Halen yürürlükteki hükümlere uygun olarak hâtıra teşkil eden veya antika olan ateşli silâhlarla bıçakların bulundurulmasına mahallin en büyük mülkiye âmirliğince izin verilmesi usulü konulmuştur.

Maddelerin izahına gelince :

1. Tasarının birinci maddesinde ateşli silâhlarla bıçakların memlekete sokulması, imali, satılması, satın alınması, taşınması veya bulundurulması bu kanun hükümlerine tâbi tutulmuş ve diğer kanunların bu kanuna uymayan hükümleri kaldırılmıştır. Şurasını ilâve etmek lâzımdır ki : Bu tasarı yalnız ateşli silâhlarla bıçaklar hakkında kabili tatbik olup yıkıcı ve patlayıcı maddelere şâmil bulunmamıştır. Yıkıcı ve patlayıcı maddeler hakkında bugünkü hükümler cari olacaktır.

2. Tasarının ikinci maddesinde; 4374 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (a) bendi hükmü saklı kalmak üzere ateşli silâhlarla bunlara ait mermilerin ve bıçakların memlekete sokulması yasak edilmiştir.

Barut ve patlayıcı maddeler, silâh ve teferruatı inhisarı hakkındaki 4374 sayılı Kanuna göre; Devlet tekeli altına alınmış olan kullanılması yasak olmayan rövelver ve tabancalarla bunlara ait fişekleri, Tekel İdaresi bizzat hariçten getirebileceği gibi bu kabül tabanca ve fişekleri ithal için şahıslara müsaade de verilebilecektir.

Tasarının bu maddesiyle 4374 sayılı Kanunun bu husustaki hükümleri ve binaenaleyh İdarenin bu yetkisi kaldırılmıştır. Buna göre, bundan sonra Tekel İdaresi bizzat hariçten silâh ithal edemeyeceği gibi başkalarına da ithal müsaadesi veremeyecektir.

Şu kadar ki; ordu ve emniyet kuvvetlerinin ihtiyacı olan silâhlar Millî Savunma ve İçişleri Bakanlıklarınca bugün olduğu gibi, 4374 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin mahfuz tutulan (d) bendi hükmüne tevfikân ithal ve tedarik edebilecektir.

Sapı sayılmamak üzere namlu uzunluğu 25 santimetre ve daha aşağı olan kama ve bıçak gibi munhasıran adam öldürmek ve yaralamaktan başka bir işe yaramayan âletlerin memlekete sokulması bugün hiçbir kayıt ve şarta tâbi değildir. Tasarının bu maddesinde aynı zamanda bıçakların da memlekete sokulması yasak edilmiştir. Burada şu eiheti ilâve etmek lâzımdır ki: Bu tasarının munhasıran av ve sporda kullanılan ateşli silâhlarla ev levazimatından olan yahut tababet, sanayi veya ziraatte kullanılan bıçaklara şümulü bulunmadığından bu gibi ateşli silâh ve bıçakların bu madde hükmüne tâbi olmayacağı tabiidir.

3. Tasarının 3 ncü maddesi, ateşli silâhlarla mermilerinin memlekette imaline taalluk etmektedir.

Ateşli silâhlarla mermilerinin memlekette imali ve bu imalâtın murakabe usul ve şekilleri 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunlarda tesbit edilmiştir. Bu üç kanunun bu husustaki hükümlerinin ayrıca buraya aktarılmasında bir faide mülâhaza edilmediği gibi bu usul esasen kanun tekniğine de uygun düşmeyeceğinden tasarının bu maddesinde sadece, memlekette ateşli silâhlarla mermilerinin imalinin mezkûr kanun hükümlerine tâbi olacağı kaydedilmekle iktifa edilmiştir. Şu halde, Tekel İdaresi, 4374 sayılı Kanunun birinci maddesinin (c) bendinde yazılı silâhlarla bunlara ait mermileri hariçten getiremeyecek ise de bu silâhlarla mermilerin memlekette imali yine devlet tekeli altında bulunmaktadır. İdare bu gibi tabanca, rövelver mermilerini bugün olduğu gibi

askeri fabrikalara veya askeri fabrikaların yapmadığını veya yapamayacağını veya istenilen zamanda veremeyeceğini bildirmeleri halinde fenni ehliyetleri tahakkuk etmiş olan şahıs ve müesseselere kendi murakabesi altında yaptırabilecektir. Memleket dahilindeki hiçbir fabrika ve müessese devlet tekeli altında bulunan bu silâh ve mermileri kendiliklerinden imal etmek hakları yoktur;

4. Tasarının 4 ve 5 nci maddelerinde, bıçakların imal ve satışı bâzı kayıt ve şartlara tâbi tutulmuştur. Bu maddeye göre bıçak imali için evvel emirde valilerden müsaade alınması icabettiği gibi müsaade ile imal edilen bıçakları satmak isteyen bıçak satıcılarının da mahallin en büyük mülkiye memurundan izin almaları esası konulmuştur.

Tasarının beşinci maddesindeki «bıçak satıcıları» tabirinden de açıkça anlaşılacağı üzere bıçak satmak için izin almak mecburiyeti yalnız ticaret maksadiyle bıçak alıp satan ve bu işi meslek ve sanat ittihaz eden kimseler hakkında olup faraza bir kimsenin evinde fazla bulunan veya artık kendisine lüzumu kalmıyan bıçakları satması halinde bu hüküm uygulanmayacaktır.

Yine tasarıda, bir meslek veya sanatın icrasında kullanılması zaruri bulunanlar hariç olmak üzere ucu sivri bıçak imal edilmesi, bu gibi bıçakların satılması, satın alınması, taşınması ve bulundurulması yasak edilmiştir. Valiler bu gibi bıçakların imaline hiçbir surette müsaade edemeyeceklerdir.

Hangi çeşit ve şekildeki bıçakların imaline müsaade edileceğinin ve bıçak imal ve satışının ne gibi kayıt ve şartlara tâbi tutulacağına kanunda teferrüatıyla yazılması doğru görülmediği gibi muhtelif meslek ve sanat erbabı tarafından kullanılacak olan bıçaklara ait resim ve şekillerin kanuna konulmasındaki mahzurlar da göz önünde tutularak bütün bu hususların yapılacak yönetmelikte tesbit edilmesi muvafık görülmüştür.

Bu kanun tatbikatı daha ziyade Adalet ve İçişleri bakanlıklarını ilgilendirdiğinden bu kanuna ait yönetmeliğin de bu iki bakanlık tarafından birlikte hazırlanması icabetmektedir.

5. Tasarıda tesbit edilen esaslı hükümlerden birisi de kimlere silâh taşıma ve bulundurma izni verileceği hususudur.

Halen yürürlükte bulunan 2637 sayılı kanunla bu kanuna müsteniden çıkarılmış olan nizamname hükümlerine göre, ilcelerde kaymakamlara, illerde valilerin muvafakat ve imzalarıyla emniyet müdür veya memurluklarına yasak olmıyan silâhların alınması, satılması ve taşınması hususunda izin vermek yetkisi tanınmıştır. Yukarıda da işaret edildiği üzere bu yetkinin titizlik ve hassasiyetle kullanılmadığı, terzi, banka müdür ve ajanları, manifaturacı, tekel memur ve bayileri gibi silâh taşıma ihtiyacında bulunmıyan kimselere de silâh taşıma izni verildiği görülmüştür.

Emniyet ve asayişin muhafazası, şahıs, mal, can, ırz ve mesken masuniyetlerinin temini, devletin en mühim ve başlıca vazifeleri meyanındadır. Medeni bir memlekette hiçbir kimse, şahsına, malına, canına, meskenine veya ırz veya namusuna vukubulan taarruz ve tecavüzleri bizzat defetmek kaygusuyla baş başa bırakılamaz. Vatandaşlarına bol bol silâh taşıma ve bulundurma izni verilen memleketlerde emniyet ve asayişin zayıflığına hükmetmek icabeder. Memleketimizde ise böyle bir endişe asla vârit olmadığı eihetle halen yürürlükte bulunan ve uzun tatbikatla mahzurları anlaşılan mevzu bahis sistemden vazgeçilerek idare âmirlerinin, hiçbir kayıt ve şarta bağlı olmaksızın diledikleri kimselere ateşli silâh taşıma izni vermek hususundaki yetkileri kaldırılarak bu mesele daha esaslı hükümlere bağlanmıştır.

Tasarının 6 ve 7 nci maddelerine göre ancak;

- a) Hususi kanunlarına göre silâh taşıma yetkisini haiz olanlar;
- b) Bakanlar Kurulunca silâh taşıyabileceklerine karar verilen devlet, belediye, özel idare ve İktisadi Devlet Teşekkülleri memur ve hizmetlileri;
- c) Bakanlar Kurulunun tâyin edeceği mıntakalarda yaşıyan kimseler (valiler tarafından verilen müsaadeye müsteniden);

silâh taşıyabilecekler ve bunlardan başka kimse silâh taşıma ve bulundurma hakkını haiz olmayacaklardır.

Memleketimizin bâzı mıntakalarına ve bilhassa bir kısım hudut bölgelerindeki köylerimize

silâhli bâzı grupların haricden tecavüz ederek vatandaşlarımızı öldürdükleri ve sürü ve mallarını da yağma ettikten sonra geldikleri yerlere kaçtıkları nazarı dikkate alınarak tasarının 7 nci maddesinde Bakanlar Kuruluna bir yetki verilmiştir. Bakanlar Kurulu lüzum gördüğü takdirde bu gibi mintakalarda halka silâh taşıma müsaadesi verebileceğine karar verdiği takdirde valiler, bu karara dayanarak bu mintakalarda sakin bulunan halka silâh taşıma izni verebileceklerdir. Bu gibi mintakalarda yaşayan ve kendilerine silâh taşıma izni verilen şahıslar, silâhlarını ancak bu mintakalar dâhilinde taşıyabilip bu yerlerin haricinde taşıyamıyacaklardır.

Burada bilhassa şu noktayı tebarüz ettirmek lâzımdır ki: Kama, hançer ve sairenin nerede olursa olsun taşınmasına izin verme usulü tasarıda kabul edilmemiştir.

Tasarının 8 ve 9 ncu maddeleri, silâh taşımak hakkını haiz olanlara verilecek silâh ve mermilerin ne suretle temin ve tedarik edileceğine mütedair bulunmaktadır.

6. Tasarının 10 ncu maddesine göre, ateşli silâh taşımak müsaadesini haiz olanların silâhlarını resmî ruhsatı haiz olanlardan başkalarına satamıyacakları gibi muvakkaten de olsa kimseye veremeyeceklerdir.

Bu silâhlarla bir suç işlendiği takdirde, suçun cezası ayrıca tâyin edilmekle beraber verilen müsaadenin geri alınması ve bu gibi kimselere bir daha silâh taşıma müsaadesi verilmemesi gerekmektedir.

7. Adli mercilerce müsadere edilen veya zabıtaça elde edilmiş bulunan silâh ve bıçakların nereye teslim edileceği 11 nci ve bu kanundaki bıçak tâbirine nelerin girdiği ve hangi nevi ateşli silâhlarla bıçakların bu kanuna tâbi olmayacağı da 12 nci maddede gösterilmiştir.

Tasarının 13 ncu maddesi, hâtıra teşkil eden veya antika olan silâh ve bıçaklar hakkındadır. Bu madde Türk Ceza Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişen 264 ncu maddesinin son fıkrasından aşağı yukarı aynen alınmıştır.

8. Tasarının 14 ncüden 19 ncuya kadar olan maddeleri ceza müeyyidelerine taallük etmektedir.

Bu tasarının şümulüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermilerin ve bıçakların memlekete sokulması, sokulmasına tavassut edilmesi, bir yerden diğer bir yere götürülmesi, 3763 ve 4374 ve 5591 sayılı Kanun hükümleri dışında memlekette imal edilmesi, satılması, satmaya tavassut edilmesi, satın alınması, taşınması veya bulundurulması bu kanunda suç sayılarak ceza müeyyidesine tâbi tutulmuştur.

Binaenaleyh : Bu tasarı kanuniyet kesbederek yürürlüğe girdikten sonra yukarıda yazılı fiillerin işlenmesi halinde Türk Ceza Kanununun 5435 sayılı Kanunla değişen 264 ve 549 ncu maddeleri değil bu kanun hükümlerinin tatbiki icabıdır. Tasarının bu maddeleri, Türk Ceza Kanununun zikredilen maddelerinin bu hususlara müteallik hükümlerini zimnen ilga etmiş olacak ve mevzu bahis 264 ncu madde yalnız dinamit, bomba ve buna benzer yıktıcı ve öldürücü aletlerle ateşli cezalar hakkında kabili tatbik olunacaktır.

9. Tasarının geçici 1 ve 2 nci maddeleri, halen yürürlükte bulunan kanunlara göre teessüs etmiş durumları bu kanun hükümlerine ayarlamak için gerekli hükümleri tesbit etmektedir.

Geçici birinci maddeye göre, bu kanunun şümulüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri veya bıçakları her ne suretle olursa olsun ellerinde bulunduranlar, bunları kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren şehir ve kasabalarda 3 ve diğer yerlerde 6 ay içinde en yakın zabıta makamlarına teslim edeceklerdir.

Bu madde, 5435 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesinde kabul edilen müddet içinde silâhları teslim etmeyenler hakkında yeni bir müddet ve imkân bahsetmektedir. Ellerinde memnu silâh ve 25 santimetreden uzun ucu sivri bıçak mevcut olup da bunları mezkûr geçici 2 nci maddedeki müddet içinde teslim etmemiş olan kimselerin bu hareketleri Türk Ceza Kanununun maddesi 264 ncu maddesi mucibince suç teşkil etmektedir. İşte tasarının geçici birinci maddesi, aynı zamanda bu gibi kimler hakkında yeni bir mühlet ve müsaadeyi tazammun etmektedir. Buna göre, ellerinde memnu silâh ve sivri uçlu bıçak bulunanlar, bunları bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren şehir ve kasabalarda üç sair yerlerde 6 ay içinde en yakın zabıta makamlarına teslim et-

tikleri takdirde artık haklarında bir ceza takibatı mevzuubahis olmayacaktır.

Ancak, esasen suç mevzuu olması hasebiyle müsadereye tâbi olan bu gibi silâhların tesliminde sahiplerine bir tazminat ödenmesi mevzuubahis olmayacağından maddede, teslim edilen bıçak ve silâhların bedellerinin ödenmesi cihetine gidilmemiştir.

Tasarının geçici 2 nci maddesine göre, bu kanun yürürlüğe girdiği tarihte meslek ve sanat erbabı tarafından kullanılmakta olan bıçaklar, ilgililerin üç ay içinde müracaatları üzerine mahallin en büyük mülkiye âmirliğince damgalanacaktır. Şu kadar ki bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ev levazimatından olarak kullanılmakta olan bıçakları damgalama mecburiyeti yoktur.

10. Tasarının 20 nci maddesiyle, Polis Vazife ve Salâhiyet Kanununun 10 ncu maddesi ve taşınması yasak olmayan silâhların alım ve satımı hakkındaki 2637 sayılı Kanun ve diğer kanunun bu kanuna uymayan hükümleri kaldırılmıştır.

Bu tasarının kanuniyet kesbetmesi halinde, silâhla işlenen öldürme ve yaralama vakaları mühim miktarda azalacağı gibi memleketin emniyet ve asayişi, vatandaşların huzur ve rahatları da o nispette daha mükemmel bir surette sağlanmış olacaktır.

İçişleri Komisyonu raporu

T. B. M. M.

İçişleri Komisyonu

Esas No. 1/264

Karar No. 41

13 . VI . 1952

Yüksek Başkanlığa

Adalet Bakanlığınca hazırlanarak Yüksek Başkanlığınızca komisyonumuza havale buyurulan (Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında Kanun tasarı) komisyonumuzca mütâaddit celselerde ve İçişleri Bakanından izahat alınarak Adalet ve İçişleri bakanlıkları temsilcileri hazır oldukları halde müzakere edildi.

Tasarının tümü üzerinde yapılan müzakerelerde bâzı üyeler Türk Ceza Kanununun bu suçlara ait maddelerinde yapılacak tadillerle maksadın elde edileceğine ayrıca böyle hususi bir kanun tedvinine lüzum olmadığını, bâzı üyeler de memleketin bâzı mıntakalarındaki hayat şartları ve ananeler icabı silâh taşımının lüzumlu olduğunu ve bu sebeple kanuna ağır takyitler ve müeyyideler vaz'etmenin doğru olmayacağını, umumî aramaların mahzurlar tevhit edebileceğini bundan başka bu kanunun yürürlüğe girmesinde ellerinde silâh bulunanların bu silâhlarının parasız alınmasının mülkiyet prensibine aykırı olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Neticede ateşli silâh ve bıçak taşımının bugün memlekette suç işlenmesinde görülen tesirleri dolayısıyla bu tasarının hazırlanmasına âmil olan sebeplere mütedair bulunan Hükümet gerek-

çesi yerinde görülerek maddelerin müzakeresine geçilmesi ekseriyetle kabul olunarak maddelerin müzakeresine geçilmiştir.

1, 2 ve 3 ncü maddeler tasarıdaki şekilde kabul olunmuştur. 4 ncü maddenin müzakeresinde memleket içinde bıçak imalinin valilerin müsaadesine bağlı olmasının takdirde isabet-sizlikler olabileceği, imal edilen bıçakların da damgalattırılması mecburiyetinin tatbikatta zorluklar doğurabileceği mülâhazalarıyla kaldırılması, ancak bıçak imal edecek olanların bir beyanname vermesiyle iktifa olunması ve imal edecekleri bıçaklara alâmeti farikalarını koymanın maksadı temin edeceği kabul olunmuş ve madde bu esaslarla tadil olunmuştur.

Bıçak imal ve satışları hususunda mülkiye âmirlerinden izin alınmak kaydı kabul edilmediği, ve imali memnu bıçakların satılması, satın alınması ve taşınması mütâakıp ceza hükümlerinde müeyyideye bağlandığı cihetle maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları kaldırılarak beşinci madde ancak tasarıdaki birinci fıkranın ipkası şekliyle kabul edilmiştir.

Altıncı madde ile Hükümet tasarısındaki mevcut birinci ve ikinci fıkraya ilâveten vali

ve kaymakamlarca verilen izin vesikasını hâmil olanların da silâh taşıyabileceği fıkrası ilâve edilmiştir.

Yedinci madde ile lüzum görülen mıntakalarda Bakanlar Kurulu kararıyle toplu silâh aramaları yapılabileceğine dair bir fıkra eklenerek tadil edilmiştir.

Altıncı madde hükmüne göre taşınabilecek silâhların ilgili dairelerce nereden ve ne suretle tedarik edilebileceğinin, 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunlar mer'i ve baki kaldığına göre ayrıca bu kanunda tasrihine lüzum bulunmadığı neticesine varılarak 8 nci madde kaldırılmıştır.

Tasarının sonunda bu kanunun kuvveti tatbikına dair Adalet ve İçişleri Bakanlığınca bir talimatname hazırlanacağı dercedilebileceğine göre 9 ncu madde lüzumsuz görülerek kaldırılmıştır.

10 ncu maddenin müzakeresinde silâh taşımak ruhsatnameleri ancak silâhın nev'i ve cinsi kaydedilerek muayyen şahıslara verildiğine göre bunların silâhlarını başkalarına satmalarına cevaz verilmemesi ancak ruhsatlı olarak taşınan silâhla suç işlenmesi halinde bu izin kâğıdının geri alınması ve bu gibi kimselere bir daha ruhsatname verilmemesi şeklinde maddenin tadili uygun görülmüş, 8 ve 9 ncu maddeler kaldırıldığına göre bu madde numarası 8 olmuştur. Bu kanuna göre ruhsatsız silâh taşımaya esasen suç olacağından maddedeki (suçla ilgili olmayarak) tâbiri zait görülmüş ve 11 nci madde muaddel şekliyle 9 ncu madde olarak kabul edilmiştir.

12 nci maddenin ikinci fıkrasındaki (ev le-mazımatından olan yahut tababet ve sanayide ve ziraatte kullanılan bıçaklar ve benzerleri) cümlesi dördüncü maddede ifadelendirilmiş olduğundan çıkarılarak madde tadil olunmuş ve 10 ncu maddeyi teşkil eylemiştir.

Hâtırta teşkil eden ve antika olan silâhların bulundurulabilmesi ve nakledilebilmesi için izin verilmesinin mülkiye âmirlerinin takdirine muhavvel kalmaması için izin verilmesinin mecburi olacağı şeklinde 13 ncü madde tadil olunmuştur.

Ateşli silâhlarla bunlara ait mermilerin memlekete sokulması, buna tavassut edilmesi veya 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunlar dışında ve imalî, nakli hükümlerini, cezai müeyyidelere bağlayan 14 ve 15 nci maddeler birleşti-

rilmiş ve 12 nci madde olarak tedvin olunmuştur.

4 ncü madde ile izin almak mecburiyeti kaldırılmış ve bıçak imali için ancak beyanname verme usulü kabul edilmiş olması dolayısıyla buna ait bulunan 16 ncı madde, buna göre 13 ncü madde olarak hazırlanmıştır.

14 ncü madde beyanname vermeden bıçak imal edenlerle bu kanun hükmüne muhalif olarak imal edilmiş bıçakları satanlar, taşıyanlar, satın alanlar, nakleden ve bulunduranlarla, imaline mesâğ bulunan bıçakları kullanma maksadı dışında taşıyanlar cezalandırmaya imkân verecek şekilde yeniden hazırlanmıştır.

17 nci maddenin ikinci halinde yazılı ceza hadleri üç aydan altı aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası şeklinde tadilen kabul olundu.

18 nci maddeye bu kanun hükmüne muhalif olarak bıçak imal, ithal halleri de ilâve olunarak ve ceza hadleri üç aydan altı aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası ile 16 ncı madde olarak tadil olundu.

Bıçak satmak için ruhsatname almak mecburiyeti kaldırılmış olduğundan 19 ncu madde tayyedilmiştir.

Geçici birinci maddenin müzakeresinde bu kanunun yürürlüğe girmesinden sonra ruhsatname almayanların veya silâhlarını ruhsatname alabileceklere satamıyacak olanların silâhlarını Hükümete teslimine mecbur edilmeleri Anayasaya ve mülkiyet haklarına aykırı olduğu ileri sürülmüşse de bu kanundan beklenen maksadın istih-sali için bu maddenin tedvinine lüzum görülmüş ve maddede tadil kabul edilmiştir.

İmal edilecek bıçakların da damgalattırılması mecburiyeti kabul edilmediği için geçici ikinci madde tayyolunmuştur.

17 nci madde bu kanunun tatbik şekillerini göstermek için İçişleri ve Adalet Bakanlığınca yeniden bir talimatname yapılmasını temin için vaz'edilmiştir.

İlga edilen kanunlara ait tasarıdaki 20 nci madde 18 nci madde numarasını alarak aynen ipka edilmiştir.

Talimatname yapılmasına fırsat verilmesi mülâhazasıyla kanunun neşrinden üç ay sonra yürürlüğe girmesi uygun görülerek tasarıdaki 21 nci madde 19 ncu madde olarak tadil

edilmiştir. 22 nci madde 20 nci madde olarak aynen ipka olunmuştur.

Havalesi gereğince Adalet Komisyonuna tevdi olunmak üzere yüksek Başkanlığa sunulur.

İçişleri Komisyonu Başkanı Ko. Başkan V.
Kırklareli Bursa
F. Üstün

Muhalefet şerhi
aşağıdadır [*]
N. Yılmaz

Bu R. Sözcüsü
İzmir
P. Arat

Kâtip
Amasya
Muhalefet şerhi aşağıdadır [*]
K. Eren

Aydın
N. Geveci

Balıkesir
M. Tunçay

Çoruh
Muhalefet şerhi aşağıdadır [*]
Z. Ural

Çorum
Kemal Eren'in noktai nazarına iştirak ederek
B. Koldaş
İsparta
T. Tola

Çorum
S. Özer

İstanbul
C. Türkgeldi
İmzada bulunamadı

Kütahya
Yusuf Aysal

Niğde
F. Ecer

Kastamonu
Muhalifim
(Söz hakkım mahfuz)
F. Keçecioglu
Muğla
Müstenkifim [*]
Y. Başer
Trabzon
Muhalifim
H. Orhon

Van
İ. Akın

[*]

Geçici birinci madde gereğince müsadere edilecek olan silâhlar için Devletçe bir bedel verilmemesi halinde bu maddenin tatbik kabiliyeti olamayacağı gibi tasarruf hakkına da müdahale mahiyetinde olacağından bu maddeye muhalifiz.

Bursa
N. Yılmaz
Çoruh
Z. Ural

Amasya
K. Eren
Muğla
Y. Başer

Geçici Adalet Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Geçici Adalet Komisyonu

Esas No. 1/264

Karar No. 10

26 . V . 1953

Yüksek Reisliğe

Adalet Vekilligince hazırlanan ve Vekiller Heyetinin 27 . X . 1951 tarihli toplantısında Yüksek Meclise sunulmasına karar verilen ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkındaki kanun lâyihası komisyonumuza havale edilmekle Adalet, İçişleri, Gümrük ve Tekel Vekâletleri temsilcileri hazır olduğu halde tetkik ve müzakere edildi.

Komisyonumuzca lâyiha üzerinde yapılan değişiklikler aşağıdaki şekilde arz olunur.

Birinci madde : Hükümet tasarısının 1. maddesine (mermilerin) kelimesi ilâve edilmek suretiyle aynen kabul edilmiştir.

İkinci madde : Hükümet tasarısının 2. maddesine (4 ncü madde de menolunan) kelimeleri ilâve edilmek suretiyle kabul edilmiştir.

Üçüncü madde : Hükümet tasarısının 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Dördüncü madde : Hükümet tasarısının 12 ncü maddesi hükümleri buraya nakledilmek suretiyle yeniden tanzim edilmiş; her nevi bıçak imali valilerin müsaadesine bırakılmıyarak yalnız kama, hançer, saldırma, şişli baston, sustalı çakı ve benzerleri ile sivri uçlu ve oluklu bıçaklardan bir sanat veya meslekin icrası için kullanılması zaruri bulunanların imali zabitanın müsaadesine bırakılmış ve damgalanması şart koşularak satışa çıkarılabileceği kabul edilmiştir.

Beşinci madde : Yeniden tanzim edilerek ithali ve imali menedilen bıçakların satılması, satın alınması ve bulundurulması memnuiyeti kabul edilmiş sair bıçaklar serbest bırakılmıştır.

Altıncı madde : Ateşli silâh ve mermilerinin 7 ve 8 ncü maddelerde yazılı istisnalar dışında memlekette satılması yasağı bir kaide halinde kabul edildiğinden yeniden tanzim edilmiştir.

Yedinci madde : İçişleri Komisyonunun 6 ncü maddesinin 2 ncü fıkrasına (Belediyeler) kelimesi ithal edilmek ve 3 ncü fıkrasına da İçişleri Vekâletince tâyin ve tesbit edilecek esaslar

daresinde vali ve kaymakamların izin vesikası verebilecekleri ve bu vesikayı alanların ateşli silâhları taşıyabileceği ve bulundurabileceği esası kabul edilmiştir.

Sekizinci madde : İçişleri Komisyonunun 7 ncü maddesi, esas kabul edilerek kelimelerde tasarruf yapılmak suretiyle yeniden yazılmıştır.

Dokuzuncu madde : Hükümet tasarısının 10 ncü maddesinin 1 ncü fıkrasıyla, İçişleri Komisyonunun 8 ncü maddesi hükümleri birleştirilmek ve (intihar ve intihara teşebbüs edilmesi) halleri de ilâve edilmek suretiyle yeni baştan tanzim edilmiştir.

Onuncu madde : İçişleri Komisyonunun 9 ncü maddesi 10 ncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

On birinci madde : İçişleri Komisyonunun 11 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

On ikinci madde : İçişleri Komisyonunun 12 ncü maddesine (Teşebbüs) kelimesi ilâve edilmek suretiyle kabul edilmiştir.

On üçüncü madde : Hükümet tasarısının 16 ncü maddesi 13 ncü madde olarak kabul edilmiş ancak vuzuhu sağlamak ve diğer maddelerin metinlerine uygun olmak üzere (merciinden ruhsat almadan) ibaresi kaldırılarak yerine (bu kanuna muhalif olarak) ibaresi ikame olunmuş ve hapis cezasının asgari haddi 6 aydan bir seneye çıkarılmak suretiyle kabul edilmiştir.

On dördüncü madde : İçişleri Komisyonunun 15 ncü maddesi 14 ncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

On beşinci madde : Hükümet tasarısının 18 ncü maddesine ithal kelimesi ilâve edilmek suretiyle 15 ncü madde olarak kabul edilmiş, ancak, (zabıtaca imaline müsaade edilen bıçakları kullanma maksadı dışında satanlar, satılanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında da aynı ceza hükmolunur) fıkrası bu maddeye ilâve olunmuştur.

Geçici birinci madde : İçişleri Komisyonunun

geçici birinci maddesindeki (başkalarına devretmiyen ve satmıyanlar) kelimeleri kaldırılmak suretiyle kabul edilmiştir.

Geçici ikinci madde : Hükümet tasarısının geçici ikinci maddesine (4 neü maddede kullanılması izne bağlı bıçaklar) kelimeleri ilâve edilmek suretiyle kabul edilmiştir.

On altıncı madde : Kaçakçılığı önlemek düşüncesiyle 1918 sayılı Kanunla ek ve tadillerinin bu kanuna aykırı olmıyan hükümlerinin mahfuz tutulmasını temin için bu madde yeniden tanzim edilmiştir.

On yedinci madde: Hükümet tasarısının 21 neı maddesi 17 neı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

On sekizinci madde: Hükümet tasarısının 22 neı maddesinin (Adalet ve İçişleri Bakanları) yerine (İera Vekilleri Heyeti) demek suretiyle tanzim edilmiştir.

Umumi Heyetin yüce tasvibine arz olunmak üzere yüksek Reisliğe sunulur.

Geçici Adalet Komisyonu

Reisi

Kastamonu

Bir kimsenin meskeninde ve iş yeri ile arazisinde bir silâh bulundurmasına

tafaftarım.

R. Taşkın

Bu rapor

Sözcüsü

Kütahya

S. S. Nasuhoğlu

Kâtip

Zonguldak

Söz hakkım mahfuz

A. Yurdabayrak

Çorum

Söz hakkım mahfuz

A. Başbüyük

Gazianteb

G. Kınoğlu

Bingöl

F. F. Düşünsel

Erzurum

M. Zeren

Ordu

H. Şarlan

Muhalefet şerhi :

Tasarı, ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında hükümleri ihtiva etmektedir. Bu itibarla, yürürlükte bulunan Türk Ceza Kanununun 264, 265 ve 549 neü maddelerine memnu olmıyan silâhların satışı hakkındaki 2637 sayılı Kanun hükümlerine mütenazır hükümler taşımaktadır. O halde, bu hususi, kanun tasarısının lüzumlu hükümlerini mer'i bulunan kanunlara ilâve ederek bu kanunları ikmal etmeyi, ve yalnız bu kanunlarda mevcut bulunmıyan ve tatbikatta görülen noksanları bertaraf edici hükümleri getirmeyi, kanunların bütünlüğü meflaumu ve tatbikatı kolaylaştırması bakımından lüzumlu ve faydalı görmekteyim.

Bu itibarla tasarının tümüne ve tatbikat kıymetleri bakımından hazırlanan metne muhalif bulunmaktayım.

Manisa

Muhlis Tümay

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

PHYSICAL CHEMISTRY

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında Kanun tasarısı

MADDE 1. — Ateşli silâhlarla bıçakların memlekete sokulması, imali, satılması, satın alınması, taşınması veya bulundurulması bu kanun hükümlerine tâbidir.

MADDE 2. — 4374 sayılı Kanununun 2 nci maddesinin (d) bendi hükmü mahfuz kalmak üzere, ateşli silâhlarla bunlara ait mermilerin ve bıçakların memlekete sokulması yasaktır.

MADDE 3. — Memleket içinde ateşli silâhlarla mermilerin imali 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunların hükümlerine tâbidir.

MADDE 4. — Memleket içinde bıçak imali, valilerin müsaadesine bağlıdır.

Bir sanat veya meslekin icrası için kullanılması zaruri bulunanlar hariç olmak üzere sivri uçlu bıçakların imaline müsaade edilmez.

İmaline müsaade edilen sair bıçaklar damgalanmadıkça satışa çıkarılamaz.

İmal ve satış müsaadesinin hangi kayıt ve şartlara göre verilebileceği yapılacak bir yönetmelikle tesbit olunur.

MADDE 5. — Ateşli silâhlarla mermilerinin 6 ve 7 nci maddelerde yazılı istisnalar dışında memlekette satılması yasaktır.

Vasıfları yukarıki maddeye göre düzenlenecek yönetmelikle tâyin edilecek bıçakların satıcıları mahallin en büyük mülkiye âmirinden izin almaya mecburdurlar.

Mezkûr maddenin 2 nci fıkrasında gösterilen bıçakların satılması, satın alınması, taşınması, bulundurulması yasaktır.

MADDE 6. — Ateşli silâhlar, ancak :

I - Hususi kanunlarına göre silâh taşıma yetkisini haiz olanlar,

II - Bakanlar Kurulunca silâh taşıyabileceklerine karar verilen Devlet, belediye, özel idare ve İktisadi Devlet Teşekkülleri memur ve hizmetlileri tarafından taşınabilir veya bulundurulabilir.

İÇİŞLERİ KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında Kanun tasarısı

MADDE 1. — Hükümetin 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2 — Hükümetin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Hükümetin 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Bir sanat veya mesleğin icrası için kullanılan veyahut ev levazımâtından olanlar hariç olmak üzere sivri uçlu veya iki taraflı kesici bıçakların imali yasaktır.

Bıçak imal edecek olanlar mahallin mülkiye âmirine bir beyanname verirler ve imal ettikleri bıçakların üzerine ad ve soyadlarını gösterir bir damga koyarlar ve bunu beyannamelerinde gösterirler.

MADDE 5. — Ateşli silâhlarla mermilerinin 6 ve 7 nci maddelerle yazılı istisnalar dışında memlekette satılması yasaktır.

MADDE 6. — Ateşli silâhlar, ancak :

1. Hususi kanunlarına göre silâh taşıma yetkisini haiz olanlar,

2. Bakanlar Kurulunca silâh taşıyabileceklerine karar verilen Devlet, özel idare ve İktisadi Devlet Teşekkülleri memur ve müstahdemleri,

3. Vali veya kaymakamlarca verilen izin ve sikasını almış olanlar tarafından taşınabilir veya bulundurulabilir.

GEÇİCİ ADALET KOMİSYONUNUN
DEĞİŞTİRİŞİ

*Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında kanun
tasarısı*

MADDE 1. — Ateşli silâhlarla mermilerinin ve bıçakların memlekete sokulması, imali, satılması, satın alınması, taşınması veya bulundurulması bu kanun hükümlerine tâbidir.

MADDE 2. — 4374 sayılı Kanunun ikinci maddesinin (D) bendi hükmü mahfuz kalmak üzere, ateşli silâhlarla bunlara ait mermilerin ve dördüncü maddede imali menolunan bıçakların memlekte sokulması yasaktır.

MADDE 3. — Memleket içinde ateşli silâhlarla mermilerinin imali 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunların hükümlerine tâbidir.

MADDE 4. — Memleket içinde kama, hançer, saldıрма, şişli baston, sustalı çakı ve benzerleriyle sivri uçlu ve oluklu bıçakların imali memnudur.

Bunlardan, bir sanat veya meslekin icrası için kullanılması zaruri bulunanların imaline zabıtaca müsaade edilir ve bunlar zabıtaca damgalanmadıkça satışa çıkarılamaz.

Ev levazimatından olan yahut tababet ve sanayide veya ziraatte kullanılan bıçaklar ve benzerleri bu kanun hükümlerine tâbi değildirler.

MADDE 5. — Yukarıdaki maddelerde ithali ve imali menedilen bıçakların satılması, satın alınması, taşınması ve bulundurulması memnudur.

Bir sanat veya meslekin icrası için kullanılmasına zabıtaca müsaade verilen bıçaklar bu memnuiyetin dışındadırlar.

MADDE 6. — Ateşli silâhlarla mermilerinin yedinci ve sekizinci maddelerde yazılı istisnalar dışında memlekette satılması yasaktır.

Hü.

MADDE 7. — Lüzum görülen mıntakalarda Bakanlar Kurulu kararıyle valiler tarafından halka silâh taşıma müsaadesi verilebilir.

MADDE 8. — Altıncı madde hükmüne göre taşınacak silâhlarla mermileri ilgili daireler tarafından (3763) (4374) ve 5591 sayılı Kanun hükümlerine göre tedarik olunur.

MADDE 9. — Yedinci maddeye göre taşınacak silâhlarla mermilerinin ne suretle tedarik edileceği bir yönetmelikle tesbit olunur.

MADDE 10. — Ateşli silâh taşımak müsaadesini haiz olanlar bu silâhları resmî ruhsatı haiz olanlardan başkalarına satamıyacakları gibi muvakkaten de olsa başkalarına veremezler.

Bu silâhlarla suç işlendiği takdirde izin kâğıtları geri alınır ve kendilerine bir daha silâh taşıma izni verilmez.

MADDE 11. — Adli meclislerce müsaderesine karar verilen veya zabıtaca suçla ilgili olmyarak elde edilen ateşli silâhlarla mermileri ve bıçaklar Millî Savunma Bakanlığı emrine verilir.

İçiş. K.

MADDE 7. — Lüzum görülen mıntakalarda Bakanlar Kurulu kararıyle valiler tarafından halka silâh taşıma müsaadesi verilebilir ve yine lüzum görülen mıntakalarda Bakanlar Kurulu kararıyle toplu silâh araması yapılabilir.

MADDE 8. — İzin vesikasını haiz bir kimse- nin kendi silâhı ile suç işlemesi veya ihmal veya kusuru neticesinde başkalarının eline geçen bu silâhla suç işlenmesi hallerinde izin vesikası geri alınır ve bir daha bu kimseye izin vesikası verilmez.

MADDE 9. — Adli mercilerce müsaadesine karar verilen veya zabıtaca her hangi bir suretle ele geçirilen ateşli silâhlarla mermiler ve bıçaklar ayniyat makbuzu mukabilinde Millî Savunma Bakanlığı emrine verilir.

MADDE 10. — Bu kanunda yazılı bıçak tabirine kama, saldıрма, şişli baston, sustalı çakı ve benzerleri de dâhildir. Munhasıran spor ve avda kullanılan ateşli silâhlarla bunların mermileri bu kanun hükümlerine tâbi değildir.

MADDE 11. — Hâtıra teşkil eden veya anti- ka olan ateşli silâhlarla bıçakların bulundurul- masına izin verilmesi mecburidir.

Hâtıra teşkil eden ateşli silâhlarla bıçaklar için verilen izin bunların yalnız sahibine bırakılmasına veya nakline müsaadeyi tazammun edip üstte taşınmasına cevaz vermez. Antika olan ateşli silâhlarla bıçakların izin vesikalarıyla birlikte satışı serbesttir. İstiyenler vesikalarını de- ğistirebilirler.

Geçici Ad. K.

MADDE 7. — Ateşli silâhları ancak :

1. Hususi kanunlarına göre silâh taşıma yetkisini haiz olanlar;
2. Vekiller Heyeti kararıyla silâh taşıyabileceklerine karar verilen Devlet, belediye, özel idare ve İktisadi Devlet Teşekkülleri memur ve hizmetlileri;
3. İçişleri Vekâletince tesbit ve tâyin edilecek esaslar dairesinde vali veya kaymakamlar tarafından verilecek izin vesikasını alanlar taşıyabilir veya bulundurabilirler.

MADDE 8. — Lüzum görülen mıntakalarda Vekiller Heyeti kararıyla valiler tarafından halka silâh taşıma müsaadesi verilebileceği gibi toplu silâh aranması da yapılabilir.

MADDE 9. — Ateşli silâh taşımak müsaadesini haiz olanlar, bu silâhları resmî ruhsatı haiz bulunanlardan başkasına satamayacakları gibi muvakkaten de olsa başkalarına veremezler.

Silâh taşıma ruhsatını haiz olan kimsenin bu silâhla suç işlemesi veya silâhın muhafazasındaki ihmal ve kusuru neticesi başkaları tarafından bir suç işlenmesi veya intihar ve intihara teşebbüs edilmesi hallerinde silâh vesikası geriye almır ve bir daha silâh taşıma izni verilmez.

MADDE 10. — Adli mercilerce müsaderesine karar verilen veya zabıtaca her hangi bir suretle ele geçirilen ateşli silâhlarla mermiler ve bıçaklar ayniyat makbuzu mukabilinde Millî Savunma Vekâleti emrine verilir.

MADDE 11. — Hâtıra teşkil eden veya antika olan ateşli silâhlarla bıçakların bulundurulmasına izin verilmesi mecburidir.

Hâtıra teşkil eden ateşli silâhlarla bıçaklar için verilen izin bunların yalnız sahibine bırakılmasına veya nakliye müsaadeyi tazammun edip üstte taşınmasına cevaz vermez. Antika olan ateşli silâhlarla bıçakların izin vesikalarıyla birlikte satışı serbesttir. İstiyenler vesikalarını değiştirebilirler.

Hü.

İçiş. K.

MADDE 12. — Bu kanunda yazılı bıçak tâbirine kama, saldıрма, şişli baston, sustalı çakı ve benzerleri de dâhildir.

Münhasıran spor ve avda kullanılan ateşli silâhlarla bunların mermileri, ev levazimatından olan yahut tababet ve sanayide veya ziraatte kullanılan bıçaklar ve benzerleri bu kanun hükümlerine tâbi değildir.

MADDE 13. — Hâtıra teşkil eden veya anti-ka olan ateşli silâhlarla bıçakların bulundurulmasına mahallin en büyük mülkiye âmiri tarafından izin verilir. Bu izin bunların yalnız sahibinde bırakılmasına müsaadeyi tazammun edip üstte taşınmasına cevaz vermez.

MADDE 14. — Her kim bu kanunun şümülüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri veya bıçakları; memlekete ithal eder veya bunların memlekete sokulmasına tavassut eder veya memleket içinde bir yerden diğer bir yere götürür veya yollar yahut götürmeye bilerek tavassut ederse 1 yıldan 3 yıla kadar hapsolünür ve «500» liradan «5 000» liraya kadar ağır para cezası alınır.

MADDE 15. — 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunların hükümleri dışında her kim memleket içinde ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri imal ederse yukarıki maddede yazılı cezalarla cezalandırılır.

MADDE 16. — Merciinden ruhsat almadan bıçak imal edenler hakkında 6 aydan 2 yıla kadar hapis ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezası verilir.

MADDE 12. — Her kim bu kanunun şümülüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri memlekete sokar veya bunların memlekete sokulmasına tavassut eder veya bunlara 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunların hükümleri dışında memlekette imal eder veya bu suretle memlekete sokulmuş veya memlekette imal edilmiş olan ateşli silâhları bir yerden diğer bir yere nakleder veya yollar veya nakletmeye bilerek tavassut ederse bir yıldan üç yıla kadar hapsolünür ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

MADDE 13. — Dördüncü maddede yazılı beyanname ve damga mecburiyetine riayet etmeyenlere yüz liraya kadar hafif para cezası verilir.

MADDE 14. — Merciine beyanname vermeden bıçak imal edenler hakkında bir aydan altı aya kadar hapis ve yüz liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezası verilir.

Bu kanun hükmüne muhalif olarak imal edilmiş olan bıçakları satanlar : satılanlar, satmaya tavassut edenler, taşıyanlar, nakledenler veya bulunduranlarla imaline mesaj bulunan bıçakları kullanma maksadı dışında taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında da aynı ceza hükmolünür.

MADDE 15. — Bu kanunda yazılı istisnalar dışında ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri satanlar, satmaya tavassut edenler hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis ve yüz liradan bin liraya kadar ağır para cezası ve satılanlar, taşıyanlar, veya bulunduranlar hakkında üç aydan altı aya kadar ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası hükmolünür.

MADDE 16. — Bu kanun hükmüne muhalif olarak bıçak ithal veya imal edenlerle bu bıçakları satanlar satmaya tavassut edenler; satın alanlar, taşıyanlar, veya bulunduranlar hakkında üç aydan altı aya kadar hapis ve yüz liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezası hükmolünür .

Geçici Ad. K.

MADDE 12. — Her kim, bu kanunun şümü-lüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermi-leri memlekete sokar, sokmaya teşebbüs eder veya bunların memlekete sokulmasına tavassut eder veya bunlara 3763, 4374 ve 5591 sayılı ka-nunların hükümleri dışında memlekette imal eder veya bu surette memlekete sokulmuş veya memlekette imal edilmiş olan ateşli silâhları bir yerden diğer bir yere nakleder veya yollar ve-ya nakletmeye bilerek tavassut ederse bir yıl-dan üç yıla kadar hapis olunur ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

MADDE 13. — Bu kanun hükümlerine mu-halif olarak bıçak imal edenler bir seneden iki seneye kadar hapis ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezası verilir.

MADDE 14. — Bu kanunda yazılı istisnalar dışında ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri satanlar, satmaya tavassut edenler hakkında 6 aydan iki yıla kadar hapis ve 100 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası ve satınalanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında 3 ay-dan 6 aya kadar hapis ve 100 liradan 500 lira-ya kadar ağır para cezası hükmolunur.

MADDE 15. — Bu kanun hükmüne muhalif olarak ithal ve imal edilen bıçakları satanlar, satmaya tavassut edenler, satınalanlar, taşıyan-lar veya bulunduranlar hakkında da yukardaki maddede yazılı cezalar hükmolunur.

Zabitaca imaline müsaade edilen bıçakları kullanma maksadı dışında satanlar, satınalan-lar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında da aynı ceza hükmolunur.

Hü.

MADDE 17. — Bu kanunda yazılı istisnalar dışında ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri satanlar, satmaya tavassut edenler hakkında 6 aydan 2 yıla kadar hapis ve 100 liradan (1 000) liraya kadar ağır para cezası ve satınalanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında 3 aydan 6 yıla kadar hapis ve 50 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

MADDE 18. — Bu kanun hükmüne muhalif olarak imal edilen bıçakları satanlar, satmaya tavassut edenler, satınalanlar, taşıyanlar, veya bulunduranlar hakkında da yukarıki maddede yazılı cezalar hükmolunur.

MADDE 19. — Bu kanun hükümlerine göre imal edilmiş olan bıçakları müsaadesiz satanlar veya satılmasına tavassut edenler hakkında 1 aydan 6 aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun şümulüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri veya bıçakları ruhsatlı veya ruhsatsız ellerinde bulunduranlar kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren şehir ve kasabalarda üç ay, sair yerlerde 6 ay içinde en yakın zabıta makamlarına teslim mecburdurlar.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte meslek ve sanat erbabı tarafından kullanılmakta olan bıçaklar, ilgililerin üç ay içinde müracaatı üzerine mahallin en büyük mülkiye âmirliğince damgalanır. Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ev levazimatından olarak kullanılmakta olan bıçaklar bu hükümden hariçtir.

İçiş. K.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun şümulüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri veya bıçakları ruhsatsız ellerinde bulunduranlardan kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren şehir ve kasabalarda üç ay sair yerlerde altı ay içinde başkalarına devretmiyen veya satmıyanlar en yakın zabıta makamına teslim mecburdurlar. 2637 sayılı Kanun hükümlerine tevfikan kendilerine izin vesikası verilmiş olup da müddetleri henüz bitmemiş olanlar bu kanun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yukardaki süreleri içinde yeniden izin vesikası almadıkları veya kendilerine vesika verilmediği takdirde ellerindeki vesikalar hükümsüzdür.

MADDE 17. — Bu kanunun tatbik şekillerini göstermek üzere İçişleri ve Adalet bakanlıklarınca müştereken üç ay zarfında bir talimatname yapılır.

Geçici Ad. K.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun şümülüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri veya bıçakları müsaadesiz ellerinde bulunduranlardan kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren şehir ve kasabalarda üç ay ve sair yerlerde 6 ay içinde en yakın zabıta makamına teslimine mecburdurlar.

2637 sayılı Kanunun hükümlerine tevfikan kendilerine izin vesikası verilmiş olup da müddetleri henüz bitmemiş olanlar bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yukardaki süreleri içinde yeniden izin vesikası almadıkları veya kendilerine vesika verilmediği takdirde ellerindeki vesikalar hükümsüzdür.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte meslek ve sanat erbabı tarafından kullanılmakta olup 4 ncü maddede imali izne bağlı olan bıçaklar ilgililerin 3 ay içinde müracatı üzerine mahallin en büyük mulkiye âmirince damgalanır. Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ev levazimatından olarak kullanılmakta olanlar bu hükümden hariçtir.

Hü.

MADDE 20. — Taşınması yasak olmayan silâhların alım ve satımı hakkındaki 2637 sayılı Kanunla Polis Vazife ve Salâhiyet Kanununun 10 ncu maddesi ve diğer kanunların bu kanuna uymıyan hükümleri kaldırılmıştır.

MADDE 21. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 22. — Bu kanunu Adalet ve İçişleri Bakanları yürütür.

Başbakan
A. Menderes

Devlet Bakanı
Başbakan Yardımcısı
S. Ağaoğlu

Devlet Bakanı ve İçişleri
Bakanı V.

Adalet Bakanı
R. Nasuhioğlu

F. L. Karaosmanoğlu

Millî Savunma Bakanı
H. Köymen

İçişleri Bakanı

Dışişleri Bakanı

Maliye Bakanı

F. Köprülü

H. Polatkan

Millî Eğitim Bakanı

Bayındırlık Bakanı

T. İleri

K. Zeytinoğlu

Ekonomi ve Ticaret Bakanı

Sa. ve So. Y. Bakanı

M. Ete

Dr. E. H. Üstündağ

Gümrük ve Tekel Bakanı V.

Tarım Bakanı

N. Özsan

N. Ökmen

Ulaştırma Bakanı

Çalışma Bakanı

S. Kurtbek

N. Özsan

İşletmeler Bakanı

Hakkı Gedik

İçiş. K.

MADDE 18. — Hükümetin 20 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19. — Bu kanun yayımı tarihinden üç ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE 20. — Hükümetin 22 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Geçici Ad. K.

MADDE 16. — Bu kanunun şümuküne giren maddelerin ithali hususunda 1918 sayılı Kanunla ek ve tadillerinin bu kanuna aykırı olmayın hükümleri saklıdır.

MADDE 17. — Bu kanun yayını tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 18. — Bu kanunu İera Vekilleri Heyeti yürütür.

